

ĐẠI-BAO TÂM-KY PHO-BO

TÂN-LUẬT

In tại CHON-TRUYỀN-ẤN-QUÁN
Tòa-Thánh Tây-Ninh
Tân-Mảo (1951)

Ban Thế Đạo Hải Ngoại chân thành cảm ơn
Hiền Tỷ Trương Thị Khanh Oakland CA đã
gởi tặng quyển sách này.

Trân trọng
Ban Thế Đạo Hải Ngoại

TÂN-LUẬT

TIEU-TU

Phàm con người phải biết có chí trên đầu. Cái không trung trên đầu ta đó, là TRỜI. Đứng cầm quyền trên ấy là đấng **TẠO-HÓA**, là **NGỌC-HOÀNG THƯỢNG ĐẾ** là **CHÚA-TÊ** cả càn-khôn thế-giới.

Nay đấng Tạo-hóa lấy danh lập Đạo là **CAO-ĐÀI TIÊN-ÔNG, ĐẠI-BỒ TÁT MA-HA-TÁT**, dùng huyền diệu tiên-gia đến dựng nơi nước Nam ta, một nền chơn-đạo rất cao thượng mà độ rỗi nhơn sanh khổ luân hồi, gọi là **ĐẠI-ĐẠO TAM-KY PHỒ-ĐỘ**.

Đức Thượng-Đế vì thương yêu nhơn loại đến độ rỗi chúng ta, lại gọi mình là Thầy, kêu chúng ta là **MÔN-ĐỆ**.

Vậy nên chúng ta phải hết lòng kính mến và sùng bái, đấng Tạo-hóa và hết dạ tin ngưỡn cái Đạo rất huyền-vi diệu nhiệm của đấng Chí-Tôn.

Cái tông chỉ của Đại-Đạo là gồm cả ba đạo chánh là: **NHO, THÍCH, ĐẠO**, chuyên cả ba đạo ấy mà hiệp lại làm một. Nên chi chúng ta tu Đại-Đạo thì phải noi theo tông-chỉ của tam-giáo, mà tập rèn tâm tánh, là phải nắm trọn tam-cang, ngũ-thường, vẹn giữ tam qui, ngũ-giải và cần luyện tam-bửu, ngũ-hành.

Người mà gồm được hết cả ba thì là gần **THÂN, THÁNH, TIÊN, PHẬT** vậy

TÂN-LUẬT

ĐẠO-PHÁP

CHƯƠNG I

Về chức sắc cai trị trong Đạo

ĐIỀU THỨ NHẤT.— Trên hết có một phẩm **GIÁO-TÔNG** là anh cả, có quyền thay mặt cho Thầy mà diu dắt cả tín-đồ trong đường Đạo và đường Đời. Đức Giáo-Tông có quyền về phần xác, chứ không có quyền về phần hồn.

Đức Giáo-Tông đặng phép thông công cùng **Tam Thập Lục-Thiên** và **Thất-Thập Nhị-Địa-Giải** mà cầu rỗi cho cả tín đồ.

Chư tín-đồ phải tuân mạng lệnh phẩm ấy.

ĐIỀU THỨ NHÌ.— Kể đó có ba vị **Chưởng-Pháp** của ba phái là **Nho, Thích, Đạo**.

Ba vị ấy có quyền xem xét luật-lệ trước buổi thi hành, hoặc của Giáo-Tông truyền xuống, hoặc của Đầu-Sư dâng lên. Như hai đảng chẳng thuận thì phải dâng lên cho **HỘ-Pháp** đến **Hiệp-Thiên-Đài** cầu Thầy giảng xuống mà sửa lại.

Như tại châu-thành lớn, Giáo-sư được quyền cai quản và cúng lễ Thầy như thế Đầu-Sư và Phối-Sư.

Giáo-Sư dâng quyền cúng sớ cầu nài về luật-lệ làm hại non-sanh hay là cầu chế giảm luật-lệ ấy.

Giáo-Sư phải thân-cận với tín-đồ như anh em một nhà cần lo giúp đỡ.

ĐIỀU THỨ SÁU.—**GIÁO-HỮU** là người để phổ-thông chơn-đạo của Thầy, dâng quyền xin chế giảm luật-lệ đạo dâng phép hành lễ khi làm chủ mấy cái chùa nơi mấy tỉnh nhỏ. Có 3.000 Giáo-Hữu, mỗi phái 1.000, chẳng nên tăng thêm hay là giảm bớt.

ĐIỀU THỨ BẢY.—**LỄ-SANH** là người có hạnh, lựa chọn trong chư tín-đồ mà hành lễ.

Lễ-Sanh dâng quyền đi khai đàn cho mỗi tín-đồ.

Phải vào hàng Lễ-Sanh rồi mới mong bước qua hàng chức-sắc.

Luật-lệ lập Hội-T hành này vì chiếu theo Thánh-ngôn mà đem ra.

ĐIỀU THỨ TÁM.—**ĐẦU-SƯ** muốn lên Chuông-Pháp thì nhờ ba vị công cử nhau.

Phối-Sư muốn lên Đầu-Sư thì nhờ 36 vị công cử lên.

Giáo-Sư muốn lên Phối-Sư thì nhờ 72 vị công cử nhau.

Giáo-Hữu muốn lên Giáo-Sư thì nhờ 3.000 vị xúm nhau công cử.

Lễ-Sanh muốn lên Giáo-Hữu thì nhờ cả Lễ-Sanh xúm nhau công cử.

Ngôi Giáo-Tông thì hai phẩm Chuông-Pháp và Đầu-Sư tranh dâng, song phải chịu toàn tín-đồ công cử mới dâng

Kỳ dư Thầy giảng cơ ban thưởng mới ra khỏi luật-lệ ấy mà thôi.

Luật-lệ lập Hội Thánh này vì chiếu theo Thánh-ngôn mà đem ra.

CHƯƠNG II

Về người giữ Đạo

ĐIỀU THỨ CHÍN. — Muốn xin nhập môn phải có hai người đạo-đức tiến dẫn đến người làm đầu trong họ. Hai người tiếng dẫn phải lo lắng chỉ biểu và dìu dắt người mới cho hiểu biết đạo-lý.

ĐIỀU THỨ MƯỜI. — Mỗi Thánh-Thất từ đây phải lập mình thế. Còn ai mới vô đạo, nội ngày đem tên vào sổ phải ra đứng giữa đại-diện thề liên.

Buộc phải thuộc kinh và thông hiểu luật-pháp của Đại-Đạo truyền ra.

ĐIỀU THỨ MƯỜI MỘT. — Người làm đầu trong họ hay là chức-sắc thay mặt cho mình phải đến làm lễ cúng khai đàn trấn thần an vị cho người mới vào đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI HAI. — Nhập môn rồi gọi là tín-đồ. Trong hàng tín-đồ có hai bậc:

1. Một bậc còn ở thế, có vợ chồng làm ăn như người thường, song buộc phải giữ trai-kỳ hoặc 6 hoặc 10 ngày trong tháng, phải giữ ngũ-giải-cấm và phải tuân theo, Thế-luật của Đại-Đạo truyền bá. Bậc này gọi là người giữ Đạo mà thôi; vào phẩm hạ thừa.

2. Một bậc đã giữ trường trai, giải sát và tứ đại điều qui, gọi là vào phẩm thượng thừa.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BA. — Trong hàng hạ thừa, ai giữ trai kỳ từ 10 ngày sắp lên, được thọ truyền bíu-pháp, vào tịnh-đất có người chỉ luyện Đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BỐN. — Chức-sắc cai trị trong đạo từ
bực giáo-Hữu sắp lên, phải chọn trong bực người thượng
thừa mà thôi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI LĂM. — Bực thượng thừa theo
Đạo-Đạo buộc phải để râu, tóc. Ăn mặc thường. Phải dùng
toàn đồ vải trắng, hoặc màu theo phái mình, song phải tuy
liện chẳng nên xa xỉ.

CHƯƠNG III

VỀ VIỆC LẬP HỌ

ĐIỀU THỨ MƯỜI SÁU. — Nơi nào có đông tin-đồ
được chừng 500 người sắp lên, thì được lập riêng một họ
đặt riêng một Thánh-Thất, có một chức sắc làm đầu cai trị.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BẢY. — Sự lập họ phải có phép
ĐỨC GIÁO-TÔNG và phải do nơi quyền người.

ĐIỀU THỨ MƯỜI TÁM. — Bôn-đạo trong họ phải tuân
mạng lệnh của chức sắc làm đầu trong họ, nhứt nhứt phải
do nơi người, chẳng đặng tự chuyên mà trái Đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI CHÍN. — Một tháng hai ngày sóc
vọng, bôn đạo phải tụ lại Thánh-Thất sở tại mà làm lễ
và nghe dạy. Trừ ra ai có việc được chế.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI. — Chức-sắc giữ Thánh-Thất
mỗi ngày phải làm tiểu lễ bốn lần theo tứ thời: Tý, Ngọ, Mẹo,
Dậu. Mỗi thời phải cúng đúng 6 giờ sáng, 12 giờ trưa, 6 giờ
tối và 12 giờ khuya.

Đồ một hồi chuông trước khi hành lễ. Trong mấy thời
này, bôn đạo muốn đến tụng kinh tùy ý.

CHƯƠNG IV

Về ngũ-giới cấm

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI MỐT. — Hễ nhập môn rồi phải trau giồi tánh hạnh, cần giữ ngũ-giới cấm là:

- 1 / .NHỨT BẤT SÁT SANH, là chẳng nên sát hại sanh vật.
- 2 / .NHỊ BẤT DU ĐẠO, là cấm trộm-cướp; lấy ngan, lương gặt của người, hoặc mượn vay không trả, hoặc chứa đồ gian, hoặc lượm lấy của rơi, hoặc sanh lòng tham của quấy đề ý bại cho người, mà lợi cho mình, cờ bạc gian lận;
- 3 / .TAM BẤT TÀ DÂM, là cấm lấy vợ người, thả theo đàn điếm, xúi giục người làm loạn luân thường, hoặc thấy sắc dấy lòng tà, hoặc lấy lời gieo tình huê nguyệt, (vợ chồng không gọi tà dâm).
- 4 / .TỨ BẤT TỬU NHỤC, là cấm say mê rượu thịt, ăn uống quá độ, rối loạn tâm thần, làm cho não động xóm lảng, hoặc miệng ước rượu ngon, bụng mơ đồ mỹ-vị.
- 5 / .NGŨ BẤT VỌNG NGŨ, là cấm xảo-trá láo-xiroc, gạt gẫm người, khoe mình, bày lổ người, chuyện quấy nói phải chuyện phải thêu dệt ra quấy, nhạo báng; chê bai, nói hành kẻ khác; xúi giục người hờn giận, kiện thưa xa cách; ăn nói lỗ mắng, thô tục; chưởi rửa người; hủy báng tôn-giáo; nói ra không giữ lời hứa.

Về tứ đại điều qui

CHƯƠNG V

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI HAI. — Buộc phải trau-giồi các hạnh giữ theo tứ đại điều qui là:

1/. Phải tuân lời dạy của bề trên, chẳng hồ chi cho bực thấp hơn điều độ. Lấy lễ hòa người. Lỡ làm lỗi, phải ăn năn chịu thiệt.

2/. Chớ khoe tài đừng cao ngạo quên mình mà làm nên cho người. Giúp người nên Đạo. Đừng nhớ cứu riêng; Chớ che lấp người hiền.

3/. Bạc tiền xuất nhập phân minh, đừng mượn vay không trả. Đối với trên, dưới đừng lờn dẽ, trên dạy dưới lấy lễ, dưới gián trên đừng thái khiêm cung.

4/. Trước mặt sau lưng, cũng đồng một bực, đừng kính trước rồi khi sau.

Đừng thấy đồng-đạo tranh đua ngồi mà xem không đề lời hòa-giải, đừng lấy chung làm riêng đừng vụ riêng mà bỏ việc chung. Pháp-luật phải tuân, đừng lấy ý riêng mà trái trên dẽ dưới. Đừng cậy quyền mà yếm tài người.

CHƯƠNG VI

Về giáo huấn

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BA .— Trong Đạo sẽ lập trường đề dạy chữ và dạy Đạo.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BỐN .— Cách dạy và các việc sắp đặt trong trường sẽ có lập thể lệ riêng.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI LĂM .— Sau những người có giấy Tốt-Nghiệp của nhà trường cho mới được dự cử vào hàng chức-sắc trong đạo.

CHƯƠNG VII

Về hình phạt

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI SÁU .— Trong bốn đạo ai có phạm luật-pháp về mấy điều khoản nhẹ, thì về quyền người làm đầu trong họ phân xử và dặng răn phạt qui lương tưng kính sám-hối.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BẢY. — Như phạm tội trọng hay là tái phạm, thì phải đệ lên cho hội công đồng phán đoán.

Hội ấy một vị Đầu-Sư hay là Phối-Sư phải mình làm đầu và có hai vị chức sắc hai phái kia nghị án. Hội này được quyền trực xuất.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI TÁM. — Về đường đời, Bồn-đạo có xích-mịch nhau, cũng phải đến cho người làm đầu trong họ phân giải.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI CHÍN. — Chư chức sắc, ai có phạm luật-pháp trong đạo, thì đem trước Tòa Tam-Giáo phân xử.

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI. — TÒA TAM-GIÁO có Đức Giáo Tông làm đầu. Ba vị Chưởng-Pháp nghị án. Vị Đầu-Sư phải mình về phần dâng biểu buộc tội. Một chức sắc Hiệp-Thiên Đài làm trạng-sư.

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI MỘT. — Tòa này có quyền xử giáng cấp hay là trực xuất.

CHƯƠNG VIII

Về việc ban hành luật pháp

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI HAI. — Trong hạn 6 tháng, kể ngày ban hành luật-pháp này chư tín đồ phải tuân y các điều lệ.

Ngoại trừ:

(1) Những người làm nghề-nghiệp phạm nhằm luật cấm thì được kỳ hạn một năm phải giải-nghệ.

(2) Những chức sắc chưa trưởng-trai được kỳ hạn hai năm phải tập theo cho kịp.

Kỳ dư luật lệ Thầy canh cải phải tuân theo, còn bao nhiêu phải tùy cụ Luật.

THỂ-LUẬT

Thi Luật

Người được nhập môn hành đạo phải tuân y Thể Luật như sau này:

ĐIỀU THỨ NHẤT. — Hề thợ giáo với một Thầy thì tỉ như con một cha. Phải thương yêu nhau; liên lạc nhau, giúp đỡ nhau lấy lòng thành thật mà đối đãi nhau, đìu dắt nhau trong đường đạo và đường đời.

ĐIỀU THỨ HAI. — Nhập đạo rồi thì phải quên những việc oán thù nhau khi trước; phải tránh các việc ganh-ghét tranh đua và kiện cáo; phải nhân-nhịn và hòa thuận với nhau. Rủi có đều chi xích-mịch, phải vui nghe người làm đầu trong họ phân giải.

ĐIỀU THỨ BA. — Phải giữ tam-cang ngũ thường là nguồn cội của môn đạo; nam thì hiếu-đễ, trung tín, lễ nghĩa, liêm-sĩ, nữ thì tòng phụ, tòng phu, tòng tử và công, dung, ngôn, hạnh.

ĐIỀU THỨ TƯ. — Ra giao thiệp với đời thì phải tập và giữ tánh ôn, lương, cung, khiêm, nhượng.

ĐIỀU THỨ NĂM. — Đối với hàng đạo-hữu phải nuôi nấng cái tình thù-tạc với nhau, cho khăng-khít cái giây liên-lạc. Trong hàng tín-dồ còn ở thế phải nhớ 2 dịp là tang và hôn.

ĐIỀU THỨ SÁU. — Việc hôn là việc rất trọng đời người. Phải chọn hôn trong người đồng-đạo; trừ ra khi nào người ngoài ưng thuận nhập môn thì mới được kết làm giai ngẫu.

ĐIỀU THỨ BẢY. — Tám ngày trước lễ sinh, chủ hôn trai phải dán bố cáo nơi Thánh-thất sở tại cho trong bốn đạo hay, sau khỏi đều trặc trở.

Điều thứ tám: tám lễ sinh trai
hái dán trai và →

gái phải đến Thánh-Thất mà cầu lễ « chứng-hôn ».

ĐIỀU THỨ CHÍN. — Cấm người trong Đạo, từ ngày ban hành luật này về sau, không được cưới hầu-thiếp. Rủi có chích lễ giữa đường, thì được chấp nối.

Thoãn như phụ nữ kia không con nối hậu thì Thầy cũng rộng cho dặng phép cưới thiếp song chính mình chánh thê đứng cưới mới dặng.

ĐIỀU THỨ MƯỜI. — Trừ ra có ngoại tình hay là thất hiếu với công cô, vợ chồng người đạo, không được để bỏ nhau.

ĐIỀU THỨ MƯỜI MỘT. — Con nít mới sanh phải chọn cha và mẹ đỡ đầu cho nó, phòng sau bảo-hộ nó lúc rui phải thân coi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI HAI. — Đưa con nít khi được một tháng sắp lên phải đem đến Thánh-Thất sớ tại mà xin làm lễ « Tắm-Thánh » và gửi vào bộ sanh của bổn đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BA. — Buộc cha mẹ con nít từ 6 tuổi, chí 12 tuổi phải cho con vào trường học chữ hai là học đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BỐN. — Trong bổn-đạo xảy có người mất phần qui vị thì chư tín đồ trong họ phải chung cùng đến giúp và chia buồn với tang chủ.

Mỗi họ cũng nên lập một nghĩa địa riêng.

ĐIỀU THỨ MƯỜI LĂM. — Người làm đầu trong họ, khi tang chủ mời, phải đến hiệp với chư tín-đồ trong họ, làm lễ cầu siêu cho vong linh theo Tân-Luật và đưa xác đến mồ phận.

ĐIỀU THỨ MƯỜI SÁU. — Trong việc tổng chung, không nên xa xỉ, không nên để lâu ngày, không nên dùng đồ âm công có màu sắc lòe lẹt, chỉ dùng toàn đồ trắng, không nên dãi dăng rần rộ mà mất sự nghiêm-tĩnh và mất dấu ai bi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BẢY. — Trong việc cúng tế vong linh không nên dùng hi-sanh, dùng toàn đồ chay thì được

phước hơn; không cấm lễ nhạc, song phải dùng lễ nhạc theo Tân-Luật. Tang phục thì y như xưa.

ĐIỀU THỨ MƯỜI TÁM. — Việc cầu siêu cho vong linh trong tuần cửu-cửu và đến lúc tấu, đại tường, thì do nơi Thánh-đất bắt sớ tại mà cầu lễ. Bồn-đạo trong họ, nếu có mời, phải đến mà cầu nguyện.

ĐIỀU THỨ MƯỜI CHÍN. — Một người trong đạo gặp tai nạn thình-lình, thì bồn-đạo trong họ hãy tùy hĩ chung nhau, tư trợ cho qua lúc ngặt nghèo.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI. — Kể từ ngày ban hành luật này, người bồn-đạo chẳng nên chuyên nghề gì làm cho sát-sanh, hại vật; chẳng được làm nghề gì mà tội phong bại-tục; chẳng được soạn hay là ẩn hành những truyện phong-tinh, huê-nguyệt, không đặng buôn bán các thứ rượu mạnh và á-phiện là vật độc làm cho giảm chất con người.

Người nào đả lăm lờ rời, hãy kiếm thế mà giải nghệ.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI MỐT. — Người bồn-đạo ăn mặc phải cần kiệm, tùy phận tùy dươn; cũng nên dùng đồ vải thô và giảm bớt hàng lụa.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI HAI. — Người nào trong đạo phạm một, hay là nhiều điều răn cấm trên đây, thì mấy người khác trong bồn-đạo hay biết phải khuyên giải. Nếu chẳng nghe, phải đến tố cho người làm đầu trong họ hay, cho người để lời khuyên dạy.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BA. — Nếu tái phạm hoặc không bỏ nết hư và nghiệp quấy thì phải trục xuất. Trong bồn-đạo không ai đặng nhận-nhìn là đạo-hữu nữa.

LIỀU THỨ HAI MƯƠI BỐN. — Hội công đồng có Đầu-Sư một phái làm đầu và hai chức sắc, hai phái kia nghị sự phán đoán về hình trục xuất theo lời của người làm đầu trong Họ xin.

Lịnh này sẽ dán nơi Thánh-Thất sớ tại cho chư tín-đồ rõ biết.

TỊNH - THẮT

« TỊNH-THẮT » là nhà thanh tịnh để cho các tín-đồ vào mà tu luyện.

Muốn vào nhà Tịnh-thắt phải tuân y những điều lệ như sau này:

ĐIỀU THỨ NHỨT.— Trong hàng tín-đồ, ai đã xữ tròn hơn-đạo và giữ trai giới từ sáu tháng sắp lên thì được xin vào Tịnh-thắt mà nhập định.

ĐIỀU THỨ HAI.— Phải có một người đạo-đức hơn mình tiến-dẫn và một người đạo hữu bảo hộ.

ĐIỀU THỨ BA.— Cấm khôngặng thơ tín vắng lai với người ngoài, trừ ra thân nhân, song phải có người « tịnh chủ » xem trước.

ĐIỀU THỨ TƯ.— Cấm người ngoài không được vào nhà tịnh, chẳng luận là viên quan chức sắc cùng thân tộc tín-đồ.

ĐIỀU THỨ NĂM.— Cấm không được chuyện vãn với người ngoài, trừ ra cha mẹ và con cháu đến thăm song cũng phải có phép người « tịnh-chủ » cho.

ĐIỀU THỨ SÁU.— Nhập Tịnh thắt rồi phải tuyệt-trần thuốc và không được ăn vật chi ngoài mấy bữa cơm.

ĐIỀU THỨ BẢY.— Phải giữ cho chơn thần an tịnh, đừng xao xuyên lương tâm. Phải thuận hòa không được tiếng lớn, phải siêng năng giúp ích cho nhau và điu dắt nhau trong đường đạo.

ĐIỀU THỨ TÁM.— Phải tuân mạng lệnh của một « tịnh-chủ » phải y theo giờ khắc sể định mà hành công tu-luyện.

CHUNG

